

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-249/13-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Biserke Kalauz predsjednice vijeća, Slavice Marić-Okičić, Gordane Marušić-Babić, Fedore Lovričević-Stojanović i Sanje Otočan članica vijeća te Branke Cvitanović zapisničarke u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutog po zahtjevu M. I. d.o.o. koje zastupa M. M. iz Odvjetničkog društva M. i Partneri d.o.o., Z., na sjednici vijeća održanoj 27. travnja 2015.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se usvaja.

Ukida se članak 9. Odluke o komunalnoj naknadi Općine P. ("Službeni glasnik" Općine Polača 6/12.).

Obrazloženje

M. I. d.o.o. Z. bb iz Z., zastupano po M. M., odvjetniku iz Z., podnijelo je Visokom upravnom sudu zahtjev za ocjenu zakonitosti članka 9. Odluke o komunalnoj naknadi Općine P. od 5. studenog 2012. ("Službeni glasnik" Općine Polača 6/12.).

Podnositelj u zahtjevu ističe da je dana 21. veljače 2013., zaprimio rješenje Upravnog odjela za prostorno uređenje, zaštitu okoliša i komunalne poslove Z. županije, klasa: UP/II-363-01/13-01/143, urbroj: 2198/1-07/2-13-2 od 14. veljače 2013., kojim rješenjem je odbijena njegova žalba protiv rješenja Jedinственог upravnog odjela Općine P. od 4. siječnja 2013., a da se rješenje temelji na članku 9. Odluke o komunalnoj naknadi kao općem aktu pa stoga podnosi zahtjev pozivajući se na članak 83. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima. Smatra da je članak 9. navedene Odluke u suprotnosti sa odredbom članka 26. Zakona o komunalnom gospodarstvu, jer se broj zona te njihove granice kao i visina koeficijenta zone (koji za I zonu iznosi maksimalno 1,00) utvrđuje ovisno o pogodnosti položaja i komunalnoj opremljenosti određenog područja što predstavničko tijelo u konkretnoj Odluci o komunalnoj naknadi nije navelo. Također, smatra da je u suprotnosti sa smislom odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu da i zona I i zona II imaju maksimalni koeficijent 1,00. Vezano uz članak 22. Zakona o komunalnom gospodarstvu na koju se odredbu poziva Općinsko vijeće Općine P. pri donošenju osporene Odluke da se oko njegove nekretnine ne obavlja komunalna djelatnost javne rasvjete pa u smislu zakonske odredbe područje na kojem se nalazi njegova nekretnina ne može spadati u zonu I, a ukoliko spada u zonu II tada maksimalni koeficijent ne može iznositi 1,00. Predlaže Sudu da donese presudu kojom će ukinuti članak 9.

Odluke o komunalnoj naknadi.

Općinsko vijeće Općine P. dostavilo je Sudu 13. veljače 2015., očitovanje na navode zahtjeva. Ističe kako zahtjev za ocjenu zakonitosti smatra neosnovanim jer je Odluka o komunalnoj naknadi utemeljena i suglasna s Zakonom o komunalnom gospodarstvu. Podnositelj nije naveo nikakve činjenice koje bi ukazale na to da navedena Odluka nije suglasna s Zakonom, već paušalno iznosi činjenicu da se oko njegove nekretnine ne obavlja komunalna djelatnost javne rasvjete itd. Međutim, tvrdi da objekt gdje posluje podnositelj ima punu komunalnu opremljenost.

Zahtjev je osnovan.

Općinsko vijeće Općine P. na 24. sjednici održanoj 5. studenog 2012. donijelo je Odluku o komunalnoj naknadi koja je objavljena u „Službenom glasniku“ Općine Polača broj: 6/12.

Osporena odredba članka 9. Odluke o komunalnoj naknadi glasi:

U Općini P. utvrđuje se zona I i zona II.

Zona I – obuhvaća područje unutar granica građevinskog područja, zona I – 1, industrijska namjena (obuhvaćena važećim Prostornim planom Općine P.), te područje industrijske zone pod površinama za iskorištavanje mineralnih sirovina; E3-eksploatacija kamena (obuhvaćene važećim Prostornim planom Općine P.).

Zona II – obuhvaća sva naselja koja administrativno pripadaju Općini P..

Utvrđuje se koeficijent zone (KZ) za I i II zonu koji iznosi 1,00.

Prema ocjeni Suda navedena odredba je u nesuglasnosti s Zakonom o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12. i 94/13. – dalje: Zakon).

Odredbom članka 22. stavak 1. Zakona propisano je da je komunalna naknada prihod proračuna jedinice lokalne samouprave. Sredstva komunalne naknade namijenjena su financiranju obavljanja ovih komunalnih djelatnosti:

1. odvodnja atmosferskih voda,
2. održavanje čistoće u dijelu koji se odnosi na čišćenje javnih površina,
3. održavanje javnih površina,
4. održavanje nerazvrstanih cesta,
5. održavanje groblja i krematorija,
6. javna rasvjeta.

Stavkom 3. toga članka propisano je da komunalnu naknadu plaćaju vlasnici, odnosno korisnici:

1. stambenog prostora,
2. poslovnog prostora,
3. garažnog prostora,
4. građevnog zemljišta koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti,
5. neizgrađenoga građevnog zemljišta.

Stavkom 4. toga članka propisano je da se komunalna naknada plaća za nekretnine iz stavka 3. ovoga članka koje se nalaze unutar građevinskog područja naselja kao i za stambeni i poslovni prostor izvan građevinskog područja naselja na kojem se najmanje obavljaju komunalne djelatnosti iz stavka 1. točke 3., 4. i 6. ovoga članka i koje su opremljene najmanje pristupnom cestom, objektima za opskrbu električnom energijom i vodom prema mjesnim prilikama te čine sastavni dio infrastrukture jedinice lokalne samouprave.

Odredbom članka 23. stavak 1. Zakona propisano je da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o komunalnoj naknadi kojom se obvezatno utvrđuju:

- naselja u jedinicama lokalne samouprave u kojima se naplaćuje komunalna naknada,
- područja zona u gradu, odnosno općini,

- koeficijent zona (K_z) za pojedine zone,
- koeficijent namjene (K_n) za poslovni prostor i za građevno zemljište koje služi u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti,
- rok plaćanja komunalne naknade,
- nekretnine važne za jedinicu lokalne samouprave koje se u potpunosti ili djelomično, oslobađaju od plaćanja komunalne naknade,
- opći uvjeti i razlozi zbog kojih se u pojedinim slučajevima može odobriti potpuno ili djelomično oslobađanje od plaćanja komunalne naknade,
- izvore sredstava iz kojih će se namiriti iznos za slučaj potpunog ili djelomičnog oslobađanja od plaćanja komunalne naknade.

Odredbom članka 24. stavak 1. Zakona propisano je da se visina komunalne naknade određuje ovisno o:

- lokaciji nekretnine, odnosno zoni u kojoj se nalazi nekretnine,
- vrsti nekretnine iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

Stavkom 3. toga članka propisano je da iznos komunalne naknade po m^2 obračunske površine nekretnine utvrđuje se množenjem:

1. vrijednosti obračunske jedinice – boda (B), određene u kunama po m^2
2. koeficijenta zone (K_z)
3. koeficijenta namjene (K_n).

Odredbom članka 26. Zakona propisano je kako koeficijent zone (K_z) određuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave za pojedine zone, a najviši koeficijent u I zoni općine, odnosno grada iznosi 1,00 (stavak 1.). Područja zona u gradu, odnosno općini utvrđuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave ovisno o pogodnosti položaja i komunalnoj opremljenosti određenoga područja, prema vlastitim uvjetima i mjerilima (stavak 2.).

Obzirom da se sukladno odredbi članka 24. stavka 1. Zakona visina komunalne naknade određuje, između ostalog, ovisno i o zoni u kojoj se nalazi nekretnina, te da je citiranom odredbom članka 26. Zakona određen najviši koeficijent u I zoni općine, odnosno grada, a područja zona je potrebno utvrditi ovisno o pogodnosti položaja i komunalnoj opremljenosti određenog područja, Sud odredbu članka 9. Odluke ocjenjuje nezakonitom.

Naime, odredbom članka 22. stavka 4. Zakona propisano je da se komunalna naknada plaća za zakonom određene nekretnine na području na kojem se najmanje obavljaju komunalne djelatnosti iz stavka 1. točke 3., 4. i 6. ovoga članka i koje su opremljene najmanje pristupnom cestom, objektima za opskrbu električnom energijom i vodom prema mjesnim prilikama te čine sastavni dio infrastrukture jedinice lokalne samouprave.

Slijedom navedenog dužnost je predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave, prilikom donošenja Odluke o komunalnoj naknadi, utvrditi područja zona u gradu, odnosno općini (članak 23. stavak 1. podstavak 2. Zakona) ovisno o pogodnosti, položaju i komunalnoj opremljenosti, odnosno činjenici obavlja li se na pojedinom području naprijed navedene, zakonom određene, komunalne djelatnosti te ovisno o opremljenosti područja zakonom određenom komunalnom infrastrukturom. Sukladno tome potrebno je razraditi koeficijent zona za pojedine zone (članak 23. stavak 1. podstavak 3. Zakona) pri čemu je zakonom određen najviši koeficijent u I zoni tako da iznosi 1,00.

S obzirom na citirane zakonske odredbe nije odlučan navod sadržan u očitovanju na zahtjev kako objekt gdje posluje podnositelj zahtjeva za ocjenu zakonitosti ima punu komunalnu opremljenost, jer to nije jedini zakonom propisani čimbenik za određivanje područja zona i koeficijenta zone.

Iz navedenih razloga, Sud je utvrdio da odredba članka 9. osporene Odluke nije utemeljena na zakonu, zbog čega je temeljem odredbe članka 86. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima

odlučeno kao u izreci.

Objava presude temelji se na odredbi članka 86. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima kojom je propisano da ukinute odredbe općeg akta prestaju važiti danom objave presude u „Narodnim novinama“.

U Zagrebu 27. travnja 2015.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.